

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 7.Pf.20.524/2023/5.

A felperes:

felperes (felperes címe)

A felperes képviselője:

Lohn Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Lohn Balázs ügyvéd; ügyvédi iroda címe)

Az alperes:

alperes (alperes címe)

Az alperes képviselője:

név kamarai jogtanácsos (jogtanácsos címe)

A per tárgya: személyiségi jogsértés megállapítása

Az elsőfokú bíróság: törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 19.P.20.108/2023/11.

A fellebbezést benyújtó fél: felperes

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 50.000 (Ötvenezer) forint fellebbezési eljárási költséget, továbbá az állam javára az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül 160.000 (Százhatvanezer) forint fellebbezési eljárási illetéket az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] A felperes 2016. február 29-től call center munkakörben határozatlan idejű munkaviszonyban állt az alperessel, Személy1 és Személy2 voltak a közvetlen felettesei.

[2] A felperes munkaviszonya fennállása alatt cafetéria keretében többször vett igénybe egészségügyi szolgáltatást az alperestől. Egyik alkalommal hasmenés és hőemelkedés panaszaira figyelemmel kezelőorvosa széklettenyésztést rendelt el, a felperes hozzájárulásával 2016. szeptember 21. napján laborvizsgálatra került sor.

[3] A felperes 2016. szeptember 26-án telefonon tájékoztatta Személy1-et a negatív leletéről, jelezve, hogy másnaptól tud dolgozni.

[4] Személy2 a call centeres dolgozóknak létrehozott facebook csoportban 2016. szeptember 27-én „K.felperes leletei rendben vannak” bejegyzést tette közzé, amely hírt a választ adó három személy köszönettel, illetőleg örömmel fogadott.

[5] A felperes 2016. szeptember 28-án e-mailben azzal a kérdéssel fordult az alpereshez, hogy Bartholin cisztájának eltávolítása megoldható lenne-e a részéről. Az alperes az e-mailt beavatkozás iránti konkrét kérelemnek tekintette. A kérést az orvosszakmai igazgatóra szignálták, aki 2016. október 6. napján komplex vírus szerológiát végeztetett a felperes korábban levett vérmintáján, ennek keretében hepatitis A, B és C vizsgálatra is sor került. A vizsgálat negatív eredményét a felperes 2016. október 10. napján, a részére küldött privát üzenetből ismerte meg.

[6] A felperes 2016. október 11. napján adatvédelmi és betegjogi sérelmekre hivatkozással azonnali hatállyal felmondta a munkaviszonyát; az alperes az azonnali felmondás jogszerűségét vitatva átalánykártérítés megfizetésére szólította fel.

[7] A felperes az azonnali hatályú felmondás jogszerűségének megállapítása és a fizetési felszólítás hatályon kívül helyezése iránt munkaügyi pert indított: a törvényszék 3.M.70.833/2021/9. számú ítéletével elutasította a keresetét, a fizetési felszólítást hatályon kívül helyezte; a Fővárosi Ítéltábla 1.Mf.31.051/2022/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét helybenhagyta; a felperes felülvizsgálati kérelme alapján eljáró Kúria Mfv.VIII.10.129/2022/10. számú ítéletével a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

[8] A felperes módosított keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette az emberi méltóságból levezethető önrendelkezési jogát azzal, hogy hozzájárulása nélkül végzett rajta egészségügyi vizsgálatot; megsértette a magántitokhoz és a személyes adatok védelméhez való jogát azzal, hogy a vérvizsgálata eredményét jogosulatlanul megszerezte és illetéktelen személyekkel, más munkavállalóival osztotta meg; kérte kötelezni 2.000.000 forint sérelemdíj és törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére is.

[9] Érvényesített jogait a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) személyiségi jogok védelmére; az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (Eütv.), valamint az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Infotv.) rendelkezéseire alapította.

[10] Előadta: 2016. szeptember-október hónapokban munkatársai között az a megalapozatlan híresztelés terjedt el róla, hogy fertőző betegként járt dolgozni, ezzel veszélyeztetve kollégái, köztük a kismamák egészségét. Az alaptalan szóbeszéd következményeként kerülhetett sor arra, hogy a laborban leadott vérmintán az alperes titokban, a hozzájárulása nélkül végeztetett hepatitisz szerológiát, amelynek eredményéről tájékoztatták a feletteseit; míg ő a negatív leletről privát e-mail útján, 2016. október 10-én értesült.

[11] A célhoz kötöten leadott vérminta laborvizsgálati eredményéről 2016. szeptember 26-án telefonon tájékoztatta Személy1-et, aki ezt a hozzájárulása nélkül megosztotta Személy2-vel; utóbbi a 2016. szeptember 27-i facebook beszélgetésben tájékoztatta munkatársait az egészségi állapotára vonatkozó információról. Ezzel az alperes jelentősen hozzájárult az alaptalan pletyka terjedéséhez és a jogsértés súlyosbításához. Az alaptalan szóbeszéd terjedését támasztja alá, hogy az üzenet előzmény nélkül közli, hogy a leletei rendben vannak, ami az előzmények ismerete nélkül értelmezhetetlen.

[12] A kialakult helyzet megalázó volt számára, lelkiileg megviselte, az önbizalma sérült, bizalmatlanná vált, a munkavégzése annyira ellehetetlenült, hogy végül a munkaviszonya azonnali felmondására, majd hosszas álláskeresésre és munkajogi pereskedésre kényszerült.

[13] Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, annak jogalapját és a sérelemdíj összegét egyaránt vitatta.

[14] Védekezése szerint nem sértette meg a felperes betegjogait, személyiségi jogait. A felperes önként jelentkezett a műtetre; a vérvétel előtt általános tájékoztatást nyújtott részére; a laboreredményt, valamint a hepatitis vizsgálat eredményét csak a felperes részére küldte meg. A hepatitis szerológiához nem kellett külön hozzájárulás, mert a felperes a vérvétel alkalmával hozzájárult a laborvizsgálathoz és a felkérés a műtetre szükségképpen magában foglalta a megelőző vizsgálatok elvégzésébe való beleegyezését is.

[15] A felperes egészségügyi adatait az Infotv., valamint az egészségügyi és a hozzájuk kapcsolódó személyes adatok kezeléséről és védelméről szóló 1997. évi XLVII. törvény (Eüaktv.) rendelkezéseinek megfelelően kezelte; illetéktelen személynek nem biztosított hozzáférést a felperes leleteihez, eredményeihez, az adatvédelmi szabályzatában foglaltakat betartotta.

[16] A dolgozói facebook csoportot nem ő hozta létre, nem volt ráhatása arra, hogy abban mi kerül közzétételre. Az az információ, hogy meggyógyult és tud dolgozni, a munkabeosztásokhoz szükséges adat volt, ezért annak kollégáival való közlése nem sértette a felperes személyiségi jogait.

[17] Az elsőfokú bíróság ítéletével elutasította a keresetet, és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 100.000 forint perköltséget, továbbá 120.000 forint illetéket az állam javára.

[18] Döntésének indokolása szerint a peres felek között munkajogi és betegjogi jogviszony egyaránt fennállt.

[19] A felperes csoportvezető-helyettese, Személy2 2016. szeptember 27-i facebook bejegyzése, miszerint „rendben van K.felperes lelete” olyan közlés, amely különleges adatra, egészségi állapotra vonatkozott és abból beazonosítható volt a felperes személye. A felperes fertőző betegségének gyanúja a munkatársaiban a felperes által megosztott hasmenéses tünetegyüttes kapcsán merült fel, a bejegyzésből csupán arról értesültek, hogy a leletei rendben vannak, nincs fertőző megbetegedése. A facebook bejegyzés a hepatitis C (HCV) vizsgálat eredményére nem vonatkozhatott, mert annak elrendelésére 2016. október 6-án került sor. Ugyanakkor a különleges adat továbbítására az alperes adatkezelési szabályzatának 4.1. és 4.4. pontjába ütközően került sor, amelyek előírják, hogy személyes információk a szükséges mértékben a cég azon munkavállalóival oszthatók meg, akiknek az a munkájuk elvégzéséhez szükséges.

[20] Az alperes az Eüaktv. 2. § d) pontja szerinti orvosi titkot, illetőleg e) pontja szerinti egészségügyi dokumentációt nem osztott meg a felperes munkatársaival, az adatkezelési szabályok megszegése pedig nem azonos a személyes adatok védelméhez való jog megsértésével.

[21] Kifejtette: a kifogásolt adatközléssel a felperest nem érte nem vagyoni sérelem, csak az általa korábban a munkatársaival megosztott fertőző betegségekre vonatkozó nemleges információ jutott el őt közvetlen munkatársához, akikkel a vizsgálat tárgyát, a lelet megnevezését nem közölték, ezért a jóhírnévhez, a becsületéhez, a magántitokhoz, illetőleg az emberi méltósághoz fűződő személyiségi joga nem sérült.

[22] A felperes 2016. szeptember 28-i levele a Bartholin ciszta műtét kapcsán alpereshez intézett általános tájékozódás és nem egy konkrét műtetre való felkérés volt. Az alperes a levélre nem adott választ, az abban foglaltakat tévesen értelmezve ticket-et és beutalót készített. Ezek alapján az orvosszakmai igazgató – a munkaügyi perben tett tanúvallomása szerint – abban a téves feltevésben volt, hogy a felperes konkrét kérelmet nyújtott be a ciszta eltávolítására, ezért a műtét elvégezhetőségének a megállapítására elrendelte a komplex szerológiai vizsgálatot a korábban levett vérmintán.

[23] Ezzel felperesnek sérült az Eütv. 13. § (1) és (2) bekezdésében előírt teljeskörű és részletes tájékoztatáshoz való joga, ugyanis nem tudott a vérmintáján elvégzett szerológiai vizsgálatról; sérült az Eütv. 8. § (1) bekezdésében biztosított egészségügyi szolgáltató megválasztásához való joga; sérült az Eütv. 15. § (2) és (3) bekezdésében biztosított önrendelkezési joga.

[24] Az elsőfokú bíróság ugyanakkor arra a következtetésre jutott, hogy a betegjogi sérelmek nem sértették a felperes emberi méltóságát. A szerológiai vizsgálat elvégzésére a cisztával kapcsolatos tájékozódó levél téves értelmezése okán került sor. Az alperest nem vezette visszaélési szándék, előnyben kívánta részesíteni a felperest részletes és lelkiismeretes kivizsgálásával; a kórképe alapján orvosszakmai indokok alapján végezte el a vizsgálatot, annak tisztázása érdekében, hogy a műtét elvégezhető-e. Az orvosszakmai igazgató különösen gondosan járt el, mivel látta, hogy a beteg az egyik kolléganője, a széleskörű orvosi dokumentáció és negatív széklet lelet alapján úgy ítélte meg: indokolt lehet a hepatitis szerológia. Lényeges körülmény, hogy beavatkozás nem történt, mindössze egy korábbi vérminta más célú vizsgálata valósult meg, amellyel kapcsolatban a felperes is félreértette az alperes eljárását, mert úgy gondolta, hogy a munkatársai kérték a vizsgálatot, és annak adatait megosztották velük.

[25] Rámutatott: a következetesen érvényesülő bírói gyakorlat szerint az Eütv.-ben nevesített betegjogok nem eredményeznek automatikusan személyiségi jogsérelmet (Kúria Pfv.III.20.183/2020/7.,Pfv.III.20.635/2019/5.). A betegjogok nem az individuum kibontakozását, hanem a kiszolgáltatott beteg egészségügyi szolgáltatóval szembeni védelmét szolgálják; a betegjogokhoz nem fűződik abszolút védelem, megsértésük önmagában nem jelent személyiségi jogsértést.

[26] Mindezek szerint az alperes nem állított a felperesről valótlan tényeket, a valóságot sem tüntette fel hamis színben, nem fogalmazott meg róla negatív értékítéletet, nem terjesztett megalapozatlan és sértő híreszteléseket, azok terjesztéséhez nem járult hozzá, ezért nem sérült a felperes becsülete és jóhírneve sem.

[27] A felperes az elsőfokú bíróság ítélete ellen előterjesztett fellebbezésében annak megváltoztatását és keresetének maradéktalan teljesítését kérte.

[28] Érvelése szerint az adatvédelmi jogsértés elbírálása körében az elsőfokú bíróság iratellenesen figyelmen kívül hagyta, hogy a 14. sorszámú keresetváltoztatásban egyértelművé tette, miszerint a facebook bejegyzés nem a HCV vizsgálat eredményére vonatkozott, ugyanakkor a jogsértés ténye szempontjából közömbös, hogy a közlés melyik konkrét egészségügyi adatára vonatkozott.

[29] A megfelelő egészségi állapotára vonatkozó közlést a feletteséhez, személyl-hez intézte, aki azt a beosztottja, Személy2 részére továbbította, utóbbi tehát nem magánszemélyként, hanem az alperes munkavállalójaként jutott az információ birtokába, ezért a jogi személy alperes minősül adatkezelőnek, így vonatkozásában nem alkalmazható az Infotv. 2. § (4) bekezdése.

[30] Nem adott hozzájárulást különleges adata továbbításához a munkatársai részére, ezért az Infotv.-be ütközően járt el az alperes, ezáltal megvalósult a személyiségi jogai megsértése. Hibás az az ítéleti okfejtés, miszerint az adatvédelmi szabályzat megsértése nem eredményez automatikusan személyiségi jogsértést, ugyanis az Infotv. alapvető, az adatok jogszerű kezelésére vonatkozó szabálya sérült, az alperes adatkezelési szabályzatának a megsértése legfeljebb súlyosbító körülmény.

[31] Hangsúlyozta: az alperes felelősséggel tartozik azért, hogy a munkahelyén közvetlen kollégái a felettesei támogatásával hozzájárulása nélkül beszélgettek a leleteiről úgy, hogy annak nem volt részese. A facebook közléssel az alperes hozzájárult és támogatta az emberi méltóságát sértő szóbeszéd terjedését. A közlésnek feltétlenül kellett, hogy legyen előzménye, mert a beszélgetésből kitűnően minden érintett tisztában volt azzal, hogy lelet eredményekre várt. A munkaügyi perben tisztázódott, hogy az alperesnél foglalkoztatott várandós munkavállalók aggódtak esetleges fertőző betegsége miatt. A tanúvallomásokból egyértelmű az is, hogy a facebook bejegyzés nem a helyettesítésével volt kapcsolatos, a csoport tagjai tudták, hogy miről van szó, nem érte őket meglepetésként, hogy az állítólagos fertőző betegségéről kaptak információt.

[32] Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, miszerint az alperes tévedett, amikor a ciszta eltávolító műtéttel kapcsolatos érdeklődését követően vizsgálatokat rendelt el, helytállóan jutott arra is, hogy az alperes megsértette a teljeskörű és részletes tájékoztatáshoz, az egészségügyi szolgáltató megválasztásához és az önrendelkezéshez való jogát. A helytálló megállapításokat követően azonban logikátlanul „lelkiismeretes” és „különösen gondos” eljárásnak titulálta az alperes tévedésen alapuló magatartását és ezért nem állapította meg a jogsértés fennállását. Az alperes azonban nem csak tévesen értelmezte egyértelmű kérdését, hanem számtalan betegjogot is megsértett. Amennyiben az alperes valóban tévedésben lett volna és azt feltételezte, hogy az információ megkérésével hozzájárult a műtét elvégzéséhez, ebben az esetben is tájékoztatást kellett volna nyújtania az egyes vizsgálatokról és azokhoz a hozzájárulását kellett volna kérnie. Az alperes nem lehetett tévedésben, ugyanis a ticket-en nem szerepelt semmilyen információ, a vizsgálatot elrendelő orvos vele nem konzultált, holott tisztában kellett lennie az orvostikai követelményekkel, így az eljárása súlyos gondatlanságként vagy szándékos magatartásként értékelhető.

[33] Az alperes legjobb esetben is saját hatáskörében ignorálta a kötelezettségeit és szándékosan értelmezte félre a kézenfekvő kérdését, annak érdekében, hogy egy vérvizsgálat segítségével ürügyet szolgáltatson a fertőző betegségével kapcsolatos szóbeszéd ellenőrzésére. Mindezekből következően megsértette a betegjogait, különösen az önrendelkezési jogát, ezzel pedig az emberi méltóságát, amely számára komoly lelki teherrel és megrázkódtatással járt.

[34] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperes másodfokú perköltségében marasztalását kérte.

[35] Fenntartotta, hogy a felperes egészségügyi adatait az Infotv. és az Eüaktv. előírásainak megfelelően, egészségügyi szolgáltatás nyújtása céljából kezelte. A felperes önként adta meg egészségügyi adatait a cisztaműtét elvégzése érdekében, az adatkezelés a hozzájárulásával történt. A hepatitisz szűrést megelőző vérvétel előtt általános tájékoztatást nyújtott a felperesnek, minden egyes marker laborról nem kellett külön tájékoztatnia.

[36] A hepatitisz vizsgálat eredményét bizalmasan kezelte, kizárólag a felperesnek küldte meg, ahhoz nem biztosított hozzáférést illetéktelen személyeknek. A hepatitisz szerológiai vizsgálatot az orvosszakmai szabályoknak megfelelően végezte el, ahhoz nem volt köteles külön hozzájárulást kérni. Visszaélési szándék nem vezette, sőt előnyben kívánta részesíteni a felperest részletes és lelkiismeretes kivizsgálásával, abban a téves tudatban, hogy rendelkezésére áll az egyértelmű hozzájárulása; segítő magatartásával a felperes kizárólag előnyhöz jutott, hátrányt nem szenvedett el.

[37] A felperes által sérelmezett facebook csoportot nem ő hozta létre, nem volt ráhatása arra, hogy a csoporttagok között mi kerül megosztásra. Az az információ, miszerint a felperes meggyógyult és meggy dolgozni, a munkabeosztás megszervezéséhez volt szükséges, annak a kollégáival való közlése nem sértette a jogait.

[38] Az adatvédelmi szabályzata szerint csak az arra jogosult dolgozók férhettek hozzá a vizsgálati eredményekhez, leletekhez és csak annyiban, amennyiben a feladatuk ellátásához szükséges volt.

[39] Utalt arra is, hogy a munkaügyi perben tisztázódott, hogy a felperes rendszeresen osztott meg az egészségügyi állapotával kapcsolatos információkat a kollégáival. Vitatta, hogy a hepatitisz szerológiai vizsgálat elvégzésére azért került sor, mert a felperesről bármilyen pletyka terjedt, utóbbi a munkaügyi perben sem nyert bizonyítást.

[40] Amennyiben a másodfokú bíróság eltérő jogi következtetésre jutna, abban az esetben sem lenne sérelemdíj megfizetésére kötelezhető, figyelemmel arra, hogy nem nyert bizonyítást személyiségi jogi sérelem bekövetkezése a felperesnél.

[41] Az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott, jogerőre emelkedett rendelkezése nem volt, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla teljes terjedelmében felülbírált [polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 358. § (5) bekezdés].

[42] A Pp. 376. § (1) bekezdése értelmében a Fővárosi Ítéltábla tárgyaláson kívül bírálta el a fellebbezést, amely megalapozatlan.

[43] Az elsőfokú bíróság a személyiségi jogsértés megállapítása és sérelemdíj iránti kereset elbírálása szempontjából jelentőséghez jutó tényállást hiánytalanul felderítette, arra alapított érdemi döntésével a Fővárosi Ítéltábla egyetértett, ugyanakkor – a fellebbezésben és a fellebbezési ellenkérelemben foglaltakra figyelemmel – a jogi indokolását kiegészíti a következőkkel.

[44] A keresettel érvényesített jogra figyelemmel az elsőfokú bíróságnak a Pp. 342. § (1) bekezdése alapján elsődlegesen azt kellett vizsgálnia, hogy az alperes megvalósított-e személyiségi jogsértést a felperes által sérelmezett magatartásával.

[45] A kifogásolt 2016. szeptember 27-i facebook bejegyzéssel megvalósult adatközlés vonatkozásában helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes munkatársaival megosztott adat beazonosíthatóan a felperes egészségügyi állapotára vonatkozott, ezért az Infotv. 3. § 2. pontja szerinti személyes és a 3. § 3. b.) pontja szerinti különleges adatnak minősült; a 3. § 9. és 10. pontjának helytálló alkalmazásával következtetett arra is, hogy a felperes által a felettesével önként megosztott, a felgyógyulására vonatkozó adat tekintetében az alperest adatkezelőnek kell tekinteni, amely jogi státusza okán kerülhetett sor a Ptk. 2:43. § e) pontja szerinti jogsértés vizsgálatára.

[46] Az alperes adatkezelő minőségének a megállapítását követően abban kellett állást foglalni, hogy az alperes az Infotv. 3. § 10. pontjában definiált adatkezelése során az alapjogokat szabályozó Infotv. betartásával, az 1. §-ában meghatározott törvényi céllal – a természetes személyek magánszférájának tiszteletben tartásával – összhangban járt-e el, az adatkezelés jogszerű volt-e.

[47] Az adatkezelés fogalmi körébe tartozó adattovábbítás jogszerűségének a megítélése vonatkozásában súlytalan a facebook csoport alperes általi létrehozását vitató – fellebbezési ellenkérelemben is fenntartott – védekezés, ugyanis nem vitás peradat, hogy a felperes a munkaviszonya keretében, a munkahelyi felettesével, Személy1-gyel osztotta meg a felgyógyulására vonatkozó információt, aki azt munkaszervezési célból továbbította a csoportvezető-helyettes személy2 részére. Az utóbbi személy sem magánemberként, hanem az alperes munkavállalójaként eljárva osztotta meg a felperes különleges adatát a munkahelyi kollégákból álló facebook csoport tagjaival.

[48] Helytálló az a fellebbezési érvelés, hogy a kifogásolt bejegyzéssel megvalósult adatközlésnek – az arra adott válaszokból is kitűnően – nem munkaszervezési célja volt, nem azzal összefüggő joggyakorlás vagy kötelezettség teljesítését szolgálta. Ahhoz a felperes nem adta meg az írásbeli beleegyezését, ezért az alperes – adatkezelési szabályzata 4.1. és 4.4. pontjának megsértésén túl – az Infotv. 4. § (1) bekezdésébe és 5. § (2) bekezdés a) pontjába ütközően járt el, amellyel az Infotv. 3. § 26. pontjában meghatározott adatvédelmi incidenst valósított meg.

[49] A Fővárosi Ítéltábla kiemeli: az Infotv-ben szabályozott jogok esetleges megsértése nem eredményezi automatikusan azt, hogy a jogsérelem olyan mértékű tiltott beavatkozást jelent az érintett magánszférájába, amely a Ptk. 2:43. § e) pontjában írt személyiségi jogi sérelmet eredményez. Az Infotv. 23. § (2) bekezdése szerint, ha az adatkezelő az érintett adatainak jogellenes kezelésével vagy az adatbiztonság követelményeinek a megszegésével megsérti az érintett személyiségi jogát, az érintett az adatkezelőtől sérelemdíjat követelhet.

[50] E jogszabályi rendelkezés nyelvtani értelmezéséből következően önmagában az Infotv. rendelkezéseinek a megsértése nem feltétlenül jár együtt az érintett személyiségi jogi sérelmével.

[51] Az elsőfokú ítéletben rögzített, a fellebbezéssel kétségbe nem vont lényeges peradat, miszerint a felperes a kifogásolt facebook bejegyzést megelőzően már panaszkodott munkahelyi kollégáinak a privát szférájába tartozó körülményről, a hasmenéses tünetegyüttes fennállásáról. A kollégái által ismert betegsége kivizsgálásának részeként elvégzett laborvizsgálat negatív végeredményének a facebook csoport tagjaival való megosztása – bár kétségtelenül tudta és beleegyezése nélkül történt – nem sértette a felperes magánszféráját olyan mértékben, amely eléri a személyiségi jogsértés megállapításához megkívánt szintet. A munkatársak ugyanis a felperes által panaszolt tünetek alapján feltételezhatték, hogy akár fertőző betegsége is lehet; a kifogásolt „szóbeszéd” a kollégái között a felperes saját közlése alapján indulhatott. Az adatvédelmi incidens, a sérelmezett adatközlés – tartalmánál fogva – éppen a találgatások lezárása irányába hatott, a facebook csoport tagjaiban – a válaszbejegyzésekből kitűnően – kifejezetten pozitív, a felperesre nézve egyáltalán nem bántó, nem sértő visszajelzéseket váltott ki.

[52] Az alperes nem támadta az elsőfokú ítélet indokolása ellen bejelentett fellebbezéssel a felperes önrendelkezési joga, tájékoztatáshoz, egészségügyi szolgáltató megválasztásához való joga megsértésére levont jogi következtetést, ennek hiányában a felperes fellebbezése alapján azt kellett vizsgálni, hogy az Eütv-ben biztosított betegjogok megsértése egyben a felperes emberi méltósághoz fűződő személyiségi joga megsértését is eredményezte-e.

[53] Az Eütv. által szabályozott betegjogok végsősoron az Alaptörvény II. cikke szerinti emberi méltósághoz való jogra vezethetők vissza, ugyanakkor az emberi méltóság a Ptk.-ban

nevesített és a nem nevesített személyiségi jogok „anyajoga”, amelynek megsértése önállóan akkor állapítható meg, ha a fél alappal hivatkozik valamely ebből levezethető, nem nevesített személyiségi joga megsértésére.

[54] A felperes az adatvédelmi incidens és a betegjogi jogsértések tekintetében általa állítottan elszenvedett hátrányokat nem különítette el, egységesen arra hivatkozott, hogy a munkaviszonya felmondására kényszerülésen túl, a kialakult helyzet megalázó volt a számára, lelkileg nagyon megviselte, sérült az önbizalma, bizalmatlanná vált.

[55] A megjelölt hátrányok a Ptk. 2:43. § a) pontjában nevesített, a lelki egészséghez fűződő személyiségi jog megsértését eredményezhetik, azzal, hogy a sértett fél betegség szintjét el nem érő, jelentős mértékű pszichés megpróbáltatása ugyancsak személyiségi jogi sérelemnek minősül, különösen, ha hosszabb ideig ront az életminőségén (pl. tartós szégyenérzetet, kedvetlenséget, aggodalmat idéz elő).

[56] A Pp. 265. § (1) bekezdése értelmében alperes vitatásával szemben a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy a célzottan leadott vérmintán a hepatitis szerológia tudtán kívüli elvégzése ilyen jellegű sérelmet idézett elő, de ennek nem tudott eleget tenni önmagában a hátrányok elszenvedésének az állításával.

[57] Az emberi méltósághoz való joga megsértésének a megállapításához azt kellett volna bizonyítania, hogy az alperes betegellátóként indokolatlanul bántóan, megalázóan bánt vele, ennek megállapítására azonban a szerológiai vizsgálat körülményei nem adtak alapot. Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a vizsgálat jogosulatlan elvégzésére a 2016. szeptember 28-i megkeresésben foglaltak téves alperesi értelmezése miatt, a Bartholin ciszta eltávolítása előtti kivizsgálás részeként került sor, majd annak negatív eredményéről kizárólag a felperes kapott tájékoztatást.

[58] A felperes szubjektív vélekedésén alapul az a fellebbezési okfejtése, miszerint a vizsgálat valós oka az alpereshez címzett megkeresésében foglaltak szándékos félreértelmezésén keresztül a fertőző betegségről a munkahelyén terjedő szóbeszéd ellenőrzése volt; ez csupán a bizonyítatlan feltételezése.

[59] Tekintettel arra, hogy a fellebbezésben előadottak sem eltérő tényállás megállapítására, sem érdemben eltérő jogi következtetés levonására nem adtak alapot, a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[60] A felperes a sikertelen fellebbezése folytán a másodfokú eljárásban is pervesztes lett, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes jogi képviselőt az eljárásával felmerült, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről

szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja alkalmazásával – áfa nélkül – felszámított ügyvédi munkadíj megfizetésére.

[61] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § (1) bekezdése és 46. § (1) bekezdése alapján számított, a jogvitában érvényesülő, az Itv. 62. § (1) bekezdés b) pontja szerinti tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán felperes részéről meg nem fizetett fellebbezési eljárási illeték viseléséről a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján határozott.

[62] A polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés e) pontja alapján a Fővárosi Ítéltábla tájékoztatja a felperest arról, hogy a 160.000 forint fellebbezési illeték megfizetéséről szóló közleményben fel kell tüntetnie az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a saját adóazonosító számát.

Budapest, 2024. április 17.

Dr. Csordás Csilla s.k.

a tanács elnöke

Levek Istvánné dr. s.k.

előadó bíró

Dr. Örkényi László s.k.

bíró

A kiadmány hitelül: